

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apere Marția, Joia și Sâmbata.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceane Sibiu, strada Măcelarilor 45.
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Dum duo faciunt idem, non est idem.

(*) Este lucru știut, fără ca să fie necesitate a ne provoca la broșura sensațională atribuită biroului, în al cărui frunte stă consilierul ministerial Jeszenszky, că *bar. Bánffy* fostul prim-ministru al Ungariei și dl *Dimitrie A. Sturdza* prim-ministru al României, au fost buni prieteni și că în înalta lor poziție s'au ajutat reciproc.

Ambii au dispus de majorități cu-tropitii în parlament, de majorități recutate cu aceleași mijloce — cu mijlocele permise și nepermise, de care se folosește puterea în ori-care stat, al cărui alegători nu dispun de atribuțiile independenței personale și nu sunt conșcii de însemnătatea suveranității ce zace în dreptul de alegere, și ai cărui aspiranți la mandate sunt avisați la bugetul statului. Și în astă privință nimic n'are de a invidia România dela Ungaria, sau viceversa. În ambele state acela pe care îl încredințază Coróna cu conducerea alegerilor, cu înlesnire își dădă camera după chipul și asemănarea sa.

Ambii s'au ținut la putere după aceleași principii.

Unul din acești doi amici — *Bánffy*, cu toată majoritatea impunătoare, a cădut jertfă obstrucției minorității din parlament.

Fiind dl *Sturdza* tot atât de urgisit înaintea opoziției din parlamentul român, precum era *Bánffy* înaintea opoziției din parlamentul maghiar, opoziția română imită pe cea maghiară, și creșdend că va obține același rezultat, a pus și ea la cale agitația cea mai energică contra dlui *Sturdza* pe toate terenele, din incidentul broșurei amintite, întocmai după tipicul unguresc.

Aici s'au unit toate opozițiile cu esceperarea unei mici fracțiuni — Eöt-vös și soții — ca să trântescă pe

Bánffy, declarând a priori că pentru sine nu cer nimic, și în acest scop s'au folosit de cea mai periculoasă armă parlamentară, de obstrucție.

Bánffy a cădut, în locul lui a venit *Széll* tot din partidul care a susținut pe *Bánffy*, iar opoziția până acuma, nici chiar aceea care s'a contopit în partidul guvernamental, n'a cerut pentru sine nici un loc în cabinet.

Tot asemenea procede și opoziția unită din România, nici ea nu cere deocamdată pentru sine nimica, ci numai capul lui *Sturdza*.

În ședința din 17/29 Martiu a camerei, dl *Alexandru Marghiloman*, fost ministru junimist, a dat cetire următoarei declarații semnate de mai mulți deputați din opoziție:

„În urma destăinuirilor din camera maghiară asupra relațiilor politice dintre fostul ministru-președinte al regatului Ungariei *Bánffy* și actualul ministru-președinte al regatului României dl *Sturdza*,

Subscrișii deputați consideră prezența la guvern a dlui *Dimitrie Alexandru Sturdza* ca o atingere a demnității naționale, și drept aceea, făcând abstracție de ori-ce deosebire de partid, se declară hotărâți a se opune pe toate căile legale, în prima linie prin obstrucționism parlamentar, la o mai departe funcționare a actualului ministru-președinte al statului Român.”

Asupra acestei importante și grave declarațiuni, s'a încins o furtunosă discuțiune, care s'a terminat cu un vot de încredere pentru dl *Sturdza* dat pe față cu 90 voturi contra 18.

Aceeași declarație o a cetit și în senat în ședința din 18/30 Martie dl *Gh. Gr. Cantacuzino* în numele opoziției conservatoare. Aici încă s'a dat vot de încredere dlui *Sturdza*, vot primit cu 67 contra 8.

Dl *Sturdza* a răspuns îndată.

A, iar de autorul de „falsificată”, și aratându-i ei pe acela care a falsificat și actul cu pricina din cestiunea școlilor din Brașov.

Dl *Sturdza* sigur de majoritatea aderenților sei, s'a jucat numai cu opoziția și și-a ajuns scopul atât în cameră, cât și în senat.

Tot astfel făcea și *Bánffy* dacă putea. Majoritatea covârșitoare avea și el ca dl *Sturdza*, nu avea însă posibilitatea ca să vorbească, pentru că opoziția vocifera și nu-l suferea să-și deschidă gura, și nu avea posibilitatea ca să pună nici măcar la ordinea zilei un eventual vot de încredere, pentru că regulamentul intern admitea atâtea votări nominale, câte voia opoziția la alte cestiuni prealabile.

Înțelegem situațiunea gravă în care a ajuns dl *Sturdza* în urma destăinuirilor din broșura *Bánffy*. Înțelegem și tendința de a-i detrage ori-ce importanță, de a-o declara de apocriefă chiar, și înțelegem de asemenea că diplomația noastră se-i sară într'ajutor, pentru că nu este alinsă numai persoana d-sale, ci și a Regelui Carol, și este datorită d-sale și datorită guvernului nostru să scutescă de ori-ce bănuială personală, în o cestiune atât de delicată unde se presintă atât guvernul cât și Regele României ca spriginitori ai persecuțiilor și spionajului inaugurat de *Bánffy* contra Românilor din statul nostru.

Nu pricepem însă conceptul d-lui *Sturdza* despre „fals” și „falsificare”, cuvinte cu cari se joacă de un an de zile într'un mod nedemn de un bărbat de stat.

Am cetit „Dosarul Falsului”, o broșură de 293 pagini, edițiunea tipografiei „Voința Națională” din București, care tot cu aceea se ocupă, ca se dovedească că una din scrisorile cetite de dl Tache Ionescu în camera României ca emanate dela ministrul de culte Wlassics către repozitul metropolit Miron, în cestiunea școlilor din Brașov — ar fi falsă, pe când totă lumea știe, o știe și înșuși dl *Sturdza*, s'ata dovedit cu acte oficiale și o-au constat și organele oficiale ale guvernului nostru, că din aceea-ce s'a cetit în

camera română și s'a publicat prin diare, nici o literă nu este fals, nici falsificat; nu s'a cetit și nu s'a publicat însă, pentru că nu s'a comunicat nici cu biserica Stului Nicolae din Brașov, nici începutul nici încheierea acelei scrisori.

Adevărul este, că nu emană dela ministrul Wlassics, cum dișese dl Tache Ionescu, ci din gremiul ministrului-președinte, precum este constatat.

Dar asta nu însemnăză nici că textul publicat ar fi fals, nici că dl Tache Ionescu l'ar fi falsificat, ci numai atât, că sau dl T. Ionescu a fost rău informat despre proveniența actului, sau că intenționat a informat el rău Camera României.

Pe această temă se se dispute deci dl *Sturdza* cu dl T. Ionescu, dar „de strigis quae non sunt, nulla fiat mentio”.

Am dovedit destul de clar de repetite-ori în această fôie, că textul amintit nu este fals, și că scrisoarea emanată din gremiul ministrului-președinte, precum se constată și prin scrisoarea oficială a repozatului metropolit Miron către părintele Voina. Și cu toate acestea d-nul *Sturdza* a dispus să se scotă la iveală „Dosarul Falsului”, și încă și acum, atât în cameră cât și în senat, vorbește tot de acel pretins și neesistent „fals”.

Pentru ultima oară mai constatăm odată pentru toți aceia cari vor să cunoască adevărul: că textul actului din cestiune nu este nici fals nici falsificat, și că acea scrisoare a provenit din gremiul ministrului-președinte *Bánffy*. Acesta o constatăm pe baza actelor originale cari sunt în posesiunea noastră.

Acésta pentru ca să se știe!

Involuntar, dar un lucru totuși credem că l'a ghicit dl *Sturdza*, când afirmă că „autorul falsului este și autorul broșurei din ches-tiune”.

Deosebirea este numai, că domnul *Sturdza* prin cuvintele acestea voia să apostrofaze pe dl T. Ionescu, în faptă însă a scos la ivelă pe *Jancsó Benedek*.

FOIȚA

Din țara iernii de veci.

— Călătoria lui Nansen la Grönlanda —
După „T. L.”, de Dr. P. Oprea.
(Urmare.)

Visită la Eschimoși.

— Bucuria și admirarea Eschimoșilor. — Ospetul în bordeie. — Rarități. — „Recomandarea.” — Daruri.

După-ce Nansen și tovarășii sei se odihniră, în ziua următoare plecară mai departe. Pluteau cu luntrile lor de-alungul țărmurilor, sperând că d'ora-d'ora vor afla undeva satul Eschimoșilor. Credeau că va fi foarte interesant.

Și într'adevăr. Indată-ce părăsiră o cotitură, numai ce zăriră bordeiele eschimoșilor la pôlele unui munte. Eschimoșii încă i-au observat pe ei. Cei doi oșpeți povestiseră printre ai lor, știe Dumnezeu ce minunății, destul că toți din sat, mici cu mari, în fugă mare și cu sgomot ne mai pomenit, năvăliră spre stâncă delă țărmure. Numai că n'au înghițit cu ochii pe oșpeții europeni. Unii dintre ei nici nu putură aștepta până sosi Nansen și ai sei, ci suindu-se în luntri-

tele lor, au alergat în fugă mare înainte-le. Între acestia erau și cei doi primi cunoscuți, pe cari se vedea o bucurie deosebită, că pot revedea europenii.

Între eschimoșii adunați deja mai înainte a deșteptat admirație gróznică împregiurarea, că Nansen și ai sei n'au încungiurat cele două table colosale de ghiață, ce ajunseseră înainte-le, ci au plutit drept înainte. Fiind însă prea îngust spațiul dintre cele două table, ei le-au împins în laturi și astfel au străbătut printre ele.

O astfel de minune eschimoșii ar fi considerat-o de imposibilitate, căci luntrile lor cele mărunt și de piele, prea ușor s'ar fi stărfimur printre table. Drept aceea ei încungiurau tablele plutitoare.

Procedura europenilor a întrecut ori-ce închipuire a lor. Toți, ca la comandă au erupt în sbierături gróznice. Părea că s'iară o turmă de vaci, toate deodată!

Indată ce Nansen și ai sei ajunseră atât de aproape de țărmure, încât puteau fi văduți bine de eschimoșii adunați: bărbați femei și copii, cestia începură iară a sbiera minunându-se foarte. Părea că n'o să mai înceteze. După aceea năvăliră asupra luntriței lui Nansen. Câte 20—30 se încărcau într'o luntriță și o trăgeau la țărmure cu mare bucurie.

În decursul lucrului rideau într'una și strigau, arătând astfel că visita europenilor le causă deosebită plăcere.

După-ce europenii debarcară pe țărmuri, îi încungiurau în cete dese, admirându-le toate mișcărilor, prindându-le și pipăindu-le vestmintele de sus până jos. Când dădeau de câte un nasture mai deosebit, sau alt lucru, ce le plăcea mai mult, își făceau cunoscută mirarea prin sbierături numai ca ele!

Călătorii din cauza „ovațiilor” mari de abia puteau înainta printre mulțimea admirătoare. Cei doi lapponi erau frumusețe între „sălbatecii eschimoși” — cum obicinuiau a-i numi.

Nansen și ai sei deveniră curioși să cunoască internul bordeielor eschimoșilor. Drept aceea nu se îmbiară mult, ci spre deosebita bucurie a stăpânilor afabili, intrară prin deschidătura scundă menită drept ușă.

Indată după intrare îi întâmpină un cumplit miros ranced. Era miros de unsore de pește așa de tare, încât la început se retraseră dinaintea lui. Eschimoșii nu simțese neplăcere de acestui miros. Ei s'au dedat cu el deosece și și n'optea ard unsore de pește într'una sau două candelă de pêtre. Cu unsore de pește încăldecă și-și luminează bordeiele, la această coc, și-și sbicesc corpul și vestmintele, această le este cuptor și lampă.

Că aceste răspândesc nu numai miros, ci și fum și abure, e ușor de înțeles.

Pe oșpeții bineveniți îi aședară cu mare cinste pe câte o ladă veche, ce li-o aduseră valurile mării, iar ei o pescuieră și o păstrau ca relictivă. Căsenii și numeroșele lor rudenii, ce se adunaseră de pretutindeni, se aședau prin bordeiu pe câte o piele de focă de care se aflau destule împrăștiate, și admirau oșpeții, zimbeau și rideau, vorbeau și espicau neîntrerupt. Se păreau deplin fericiți, prea fericiți, că pot primi astfel de oșpeți ne mai văduți.

Priveliștea deveni și mai interesantă, când eschimoșii, aflând că e prea cald în bordeiu, începură a se desbrăca unul după altul fără de nici o sfielă, și rămaseră în costumul lui Adam. Numai cōpsele și-le acoperiau câte cu o legătură mai îngustă. Astfel făcură toți fără deosebire, bărbați, femei, copii și fete. Făcându-se „comozi” se întindeau răsăfându-se care în cătrău prin bordeiu. O nevastă tineră, ce avea un băiețel mic, îndată ce se desbracă, se plecă peste băiețelul său, ce dormia goșel, și-l lăptă răzimată în mâni și picior.

Se află bordeie în cari locuiesc împreună mai multe familii de eschimoși. Dar fie care familie își are candelă sa proprie cu unsore de pește, în care ca feștilă se arde

Nici o îndoială nu p^ote fi că broșura a fost comandată de Bánffy la biroul Jeszensky, întemeiat de el.

Jeszensky cu plăcere i-a împlinit voia lui Bánffy, nu numai pentru-ca s^e-l glorifice că pe cel mai șovinist ministru maghiar, carele și însuși se mândrește cu șovinismul seu, dar și pentru-ca opiniunea publică maghiară s^e sil^es^că pe Széll, ca și dacă ar abandona sistemul, s^e susțină și mai departe biroul de spionaj al lui Bánffy cu persoane cu tot, insinuându-se că este în lucrare un plan al lui Bánffy pentru o controlă mai eficace a bisericilor și școlilor românesce, în care numai personalul actual este inițiat. Dorința asta este de înțeles, pentru-că la dispoziția acestui birou stau după budget fl. 50.000 la an și din fondul de dispozițiuni sume și mai mari, iar Jeszensky este urgisit înaintea opoziției pentru corupțiunile dela alegeri, și p^ote că opoziției i-ar fi mai binevenit Pázmándy Dénes, care p^ote fi mai cualificat și decât Jeszensky de șef al renumitului birou. Dar știut este, că în acel birou nu Jeszensky, ci Jancsó Benedek se ocupă cu publicistica.

Deci prea probabil că dl Sturdza are drept, și că acela despre care afirmam în vara trecută organele guvernului nostru că ar fi autorul „falsului“, adică Jancsó Benedek, este și autorul broșurei Bánffy.

După această digresiune provocată de pocitul „fals“ al dui Sturdza, s^e încheiăm cu tema noastră.

Scurt: noi nu credem că opoziția unită din România își va vedea obstrucția încoronată de succesele obținute de obstrucția opoziției unite maghiare.

Pentru-că:

alta este obstrucția ce se p^ote face după tipicul unguresc fără clotură, și alta după cel românesc cu clotură;

alta este opoziția unită maghiară, carea după-ce și-a pus carul în petri nu s'a dat înder^et nici cu un preț, deși o amenința Bánffy cu disgrafia regelui, cu disolvarea parlamentului și cu nimicire totală, — și alta este opoziția unită română, din carea o parte se înm^oie peste n^op^{te} și-și retrage chiar și subscrierea dela declarațiunea publicată în cameră;

alta sunt maghiarii, cari în chestiunea națională nu cunosc interese de partid, și alta Românii, cari făuresc din ea armă de partid;

alte erau aici urmările nereușitei obstrucției, și altele pot fi în România. Aici nu era votat budgetul, nu se putea încassa darea, nu se putea executa asentarea și nu se putea susține dualismul, decât prin o lovitură de stat, care f^orte ușor putea

produce revoluție în comitatele unguresce, — în România însă, cel mult se pot produce încăierări de strade între poliție și opoziție, cari tot mai puțină însemnătate au și pentru stat, decât un eventual conflict extern pentru o cauză de natură f^orte delicată.

Și în fine: la noi pers^ona Rege-lui n'a fost în joc, în România înse, dacă se dă cred^em^{en}t celor publicate în broșura Bánffy, *sufere și prestigiul Regelui Carol*, ceea-ce nu este permis s^e se înt^emple.

Asta este părerea noastră.

Un memento.

(=) După-ce circulara contelui Muraviev, cuprinz^end cuv^{en}tul chemător la pace al Țarului tuturor Rușilor, isbise lumea ca o lumină extraordinară, și după-ce se observase că mai t^ote statele salută cu bucurie umanitara idee a Țarului, în speranță că în dosul ei nu se ascund gânduri rezervate, — nu a fost d^or' în t^otă Europa o presă care s^e țipe de bucurie mai tare ca presa maghiară, și care s^e dor^es^că mai din inimă bun sfârșit pornirii Țarului!

Auți minune! Dar de unde până unde ac^esta însuflețire pentru „pace“ la războinicii Maghiari?

Înțelegerea e ușoră. Conducătorii politicei maghiare și-au făcut următ^orea socot^elă: Intre împregiurările n^ostre, nimenea nu ne-ar putea face mai mare bine, ca acela care ne-ar asigura contră ori-cărei conflagrațiuni, cel puțin pe-o jumătate de secol. În ac^esta jumătate de secol, sub scutul „păcii“ și desarmării, m^ora noastră maghiarisăt^ore cea cu mulți colți, la care am îngriji noi s^e mai adaugăm și s^e-i mai ascuțim, ar putea măcina admirabil la pop^orele nemaghiare! Am avea folos imens. Pacea Țarului dară, ne-ar arunca bogate grăunțe pe m^oră!

Și din punctul lor de vedere, nu e pr^ostă socot^elă asta. E pr^ostă însă, întrucât politici maghiari par a crede că Rusia de-odată cu lăpădarea planului unui războiu mai mult ori mai puțin apropiat, se va fi lăpădând d^oră și de tradițiile politice sale slave! Ei par a crede, că de se va stabili o înțelegere asupra încungiuării războielor, apoi Rusia nici n^o s^e mai aibă urechi pentru țipetele Slavilor din afară de imperiu!

N^oue ni-se pare că chiar din contră. Sub scutul „păcii“ asigurate, Rusia va urma cu atât mai v^ertos politica sa de gⁱntă și cultivarea Slavilor pe căi culturale-naționale; că ac^eastă „pace“ o va folosi numai pentru urmarea mai fără primejdie a

pregătirilor ginții slave, pentru a atinge ca mâne atât mai sigur țelurile spre cari n^esusește!

Foilor maghiare li-se telegrafiază din Petersburg cu data de 31 Martie:

„Diarul „Novosti“ vorbind despre agitațiile Cehilor contra triplei-alianțe, scrie:

„Pe noi (pe Ruși), ne interesează f^orte mult că Cehii nu-s mulțumiți cu relațiile dintre Austro-Ungaria și Germania. Simpatia rusescă se desv^oltă, deși încet, dar în continuu! Cehii au făcut în timpul din urmă mult pentru înv^ețarea limbei rusești, pentru răspândirea literaturii rusești, pentru înbunătățirea relațiilor comerciale cu Rusia.

„Ac^eastă mișcare în favorul Rusiei, nu e o flacără de paie iute isbucit^ore, ci e produsul unui proces în continuă desvoltare.

„O^{re} avea-va ac^eastă mișcare rezultate practice?

„N^ue iertat s^e se uite, că sufletul alianței triple, nu e Austria, ci Ungaria, și că politica Ungariei se razimă pe atari tradiții, cari deja de mult sunt considerate de un anacronism.

„Națiunea cehă e un element atât de influent în Austria, că cuv^{en}tul ei politic, nu p^ote fi trecut cu vederea, și până când importanța triplei alianțe scade paralel cu întărirea Angliei, poporul ceh își va valida necondiționat influința sa în politica externă a Austro-Ungariei.“

Înțelege-vor politici maghiari ceva din acest memento ce li s'a trimis chiar pe Sâmbăta Paștilor? Nu credem. Înțelegem însă noi, că Rușii departe de a depune t^ote armele și a-și lăsa pe frații lor, în era „păcii“ ce pregătesc, pradă celor sub a căror stăpâniri sunt căduți, — p^ote că chiar în acea eră vor pune mai v^ertos în mișcare t^ote, pentru pregătirile necesare unui viitor de mărire pentru ginta lor. Și maghiarii cu cât mai greșit vor înțelege acest lucru, și vor forța pe nemaghiarii din țară, între cari și pe num^eroșii slavi, cu atât mai mult vor promova ei înșiși interesele slave!

Revistă Bisericească.

Los von Rom!

Trecerile catolicilor germani austriei la protestantism, sporesc mereu.

Din *Brux* se telegrafiază la 31 Martie: În zilele astea iarăși au trecut la protestantism 28 de familii romano-catolice, și și mai multe vor trece zilele următ^ore.

Din *Saaz* cu aceeași dată: Ați 25 de capi de familie s'au înștiințat la căpitania orașului că trec dela romano-papistași, la protestanți.

Ac^esta nu e o mișcare atât religioasă, cât politică: o formă a mișcării naționaliste din Austria

*

Biserica armeană.

Biserica papistașă armeană din Ungaria, precum se știe, a fost și în cele administrative înghițită cu totul în organismul bisericei papistașe din țară.

De mult timp Armenii însă, bat la ușile ministrilor și a mai marilor lor, ca s^e fie recunoscuți ca biserică de sine stătătoare și ajutați cu dotațiune de stat, ca și celelalte confesiuni, pentru a-și arangea și susține organismul lor propriu.

În decursul desbaterilor budgetare din anii trecuți, special în al budgetului anului trecut, s'a accentuat legalitatea pretensiunii Armenilor, — iar acum, precum se publică din isvor pretins bine informat, sunt prospecte, că deja estan ministrul de culte va lua o poziție specială în budget pentru Armeni, cât s^e se p^otă providea cu un vicariat independent transitoriu, după care s^e urmeze apoi celelalte.

Diarele maghiare n'au nimic în contră, spun^end că și așa sunt convinse de „patriotismul“ Armenilor, și că la instituirea șefului lor bisericesc, sigur un bun „patriot“ va fi ridicat iarăși în o înaltă poziție.

O fi. Dar totuși e semnificativ, că ori-cât de „patriot“, în sensul unguresc, Armenii doresc și ei s^e fie separați de patriotica biserică papistașă ungurescă, ce i-a înghițit.

P^ote cu timpul o s^e-i lumineze duhul sfânt și în alte privințe.

Revistă Externă

Papa și Bulgaria.

D^oue „puteri“ pare că vor fi eschise dela congresul de desarmare: *Papa și Bulgaria*.

Unele state papistașe au declarat că țin ca și Papa s^e fie învitat la Congres, dar în același timp vine vestea, că Rusia va trimite Papei o notă prin care îi face simplu cunoscut motivele cari nu permit ca s^e fie și S. Sa chemat la o consfătuire a puterilor cari dispun de armate.

Ca Papa o pățește și Bulgaria. Sultanul pretinde ca Bulgaria s^e nu fie învitată la Congres, nefind ea un stat independent, ci vasal Turciei, deci ea fiind o^{re}-cum reprezentată prin Turcia. De unde nu, amenință a nu lua ea, Turcia, parte.

Și o s^e fie și Bulgaria pusă deocamdată la archiv, ca și Papa, cu deosebirea că Bulgaria mai p^ote fi scosă de acolo, dar Papa — nici-odată!

musciu uscat. Femeile au datorința s^e se îngrijesc de candelă, s^e le curățe și zgândărescă feștila, ca s^e ardă cât mai bine.

Eschimoșii după ce se săturară de a-și admira oșpeții, începură a-și arăta pe rând mărgăritarele lor și s^e se fălăscă cu ce aveau. Și cât de admirabile au fost aceste rarități! O hărcă bătrână sc^ose din sin un fel de bugliariu, din care cu cea mai mare evlavie arătă oșpeților un... cap^et de țigare, pe care îl arăta europenilor cu mare mândrie. N'avea biata de ea nici idee, că ce era acel cap^et, de^ore-ce ei nu ve^ouseră nici când țigare, și într^egă comuna privea acel cap^et de o relievie prețioasă!.. Vre-un v^enător de delfini va fi aruncat cândva acel cap^et pe cutare tablă de ghiață, pe care a plutit până la ei.

Bătrâna îndată ce-și arătă tesaurul, cu frică îl ascunse, ca nu cumva s^e se lipescă de unghiile cuiva, căci, ve^oți D^omne, nu puțini dintre locuitorii din acea comună însetau după acel obiect, și mulți au invidiat-o chiar pentru ac^esta.

Alt eschimos a arătat cu mare fală un cuțit de fier, pe care eschimoșii toți îl priveau tot cu aceea evlavie ca cap^etul de țigare.

Acum s'a apucat stăpânul casei se recomande oșpeților pe membrii familiei sale. El purcase astfel: Imbrățișă o femeie grasă,

prin ce descoperi că ac^esta e soția sa. Apoi zimbiră am^endoi plini de fericire privind la niște copilași ce săreau prin bordeiu, prin ce au descoperit că copiii sunt ai lor. A voit apoi stăpânul s^e se fălăscă, că ce bine își îngrijește soția. Drept-aceea o bătea cu palma pe spate de sus până jos și o pițiga din când în când, arătând europenilor că ce grasă, ce frumoasă e soția sa!

Intr' aceea deodată numai că ese afară un eschimos mai bătrân, și se r^ent^orece cu un ghiem mare de curele de foc. S'a așezat liniștit, și m^es^urând curelele cu acurateț^e, le-a împărțit în 9 părți egale și a pus în mâna fie-cărui european câte o bucată. Apoi zimbⁱnd vesel privea când la unul când la altul, esaminându-i curios, că cât de multă bucurie le-a cauzat cu curelele.

După aceea a eșit un al doilea, al treilea și al pătrălea eschimos, și fie-care s'a rentors cu curele de foc, pe cari le-a dat europenilor tocmai așa precum făcuse cel dintăiu.

Nansen și ai sei la început n'au înțeles ce va s^e dică ac^esta. Numai după aceea au înțeles că ei au primit curelele ca „dar“. Deci, ca s^e nu strice voia găzduitorilor, au început s^e zimbescă la curele, făc^endu-le prin zimbetele lor cunoscut, că darurile eschimoșilor le-au cauzat bucurie. Eschimoșii erau

fericiți fericitilor ve^oându-și oșpeții veseli. Nu numai că zimbeau, dar rideau, cât le încăpea pe grumați, de-ți era mai mare dragul s^e te desfătezi asupra fericirii lor.

Astfel s'a întreținut Nansen și ai sei, timp mai îndelungat în bordeiu; întrerupseră apoi visita și plecară la luntrițele lor, ca s^e descarece ce aveau pe ele, s^e și ridice șatra în o^{re}-care loc potrivit și după aceea s^e se odichnescă.

Eschimoșii însă numai decât plecară după ei, și îndată ce le înțeles^e intențiunea, le-au ajutat din resputeri la t^ote-cele și cu mare sirguință. Au admirat r^end pe r^end t^ote recuisitele, ce le descărcară una după alta de pe luntrițe, și la fie-care se audea zbieratul lor de vaci, cât își lua urechile. Deosebit le-au plăcut cutiile strălucit^ore de plev, în cari erau pachetate cele de lipsă pentru traiul zilnic.

Le dădeau din mână în mână, privindu-le toți și din t^ote părțile. Mult au admirat chiar și șatra cea mititică a europenilor, ale cărei părți constitutive tot ei le coboriseră din luntrițe.

Îndată ce Nansen și ai sei și-au ridicat șatra și se puseră la cină, iară s'a reînceput minunarea, și nimenea n'ar fi putut înghiți o bucătură barem, ca eschimoșii ce-i încungiu^orau, s^e nu o petrecă cu privirea

până unde nu se mai vedea. Bucuros-i-ar fi imbiat călătorii și pe ei; dar erau prea mulți, și astfel bieții de ei trebuiră s^e se îndestul^es^că cu privirea.

După cină europenii s'au gătat s^e se culce. Eschimoșii însă nici acum nu voiau s^e se depărteze. Priveau cu deosebit interes t^ote mișcările lor. Îndeosebi s'au bucurat când Nansen și ai sei intrară în sacul de dormit. Așa rideau, de era pe aci s^e se prăvălescă unii preste alții. Când apoi europenii închiseră ușa șatrei, încât nu se mai putea vede, atunci eschimoșii f^orte năcăjiți se depărțară la bordeiele lor.

N^op^{te}a a decurs pentru europeni în liniște. Dar des de dimi^eșă eschimoșii erau sculați și se adunaseră iară în jurul șatrei lui Nansen. Curioși așteptau o^{ra} când se vor scula veneticii lor cei iubiți. În fine nu se mai putură stăpâni. Împinseră nițel ușa șatrei și rîd^end priveau în lăuntru unul câte unul. Când apoi europenii, vr^end nevr^end, au eșit din sacul de dormit și s'au apucat s^e se îmbrace s^e fi ve^oduți cu cât interes urmăreau t^ote mișcările lor.

Mare surprindere le-a cauzat brăul cel cu bumbi a lui Kristiansen. Toți pe rând trebuiră s^e pipăie prețioasa avere.

(Va urma.)

Din România

Opoziția parlamentară.

În articolul nostru prim din numărul present, se află cuprinsă declarația opoziției conservatoare că va face obstrucție guvernului d-lui Sturdza.

Iată și declarația alor câțiva disidenți mai fervenți, despre depunerea mandatului lor de deputați:

„De mult timp, muncii de durerea de a vedea partidul național-liberal deconsiderat de o direcțiune nenorocită care a atins culmea acțiunii sale disolvante prin desonorarea națională desvâluită acum în Camera Ungariei, și ne mai putând sta într'un Parlament care rabdă și sprijină o asemenea direcțiune, suntem nevoiți a demisiona din mandatul nostru de deputați.

Emil Costinescu, Vasile Lascar, Barbu Delavrancea.

NOUTĂȚI

— Din cauza sfinteii sărbători „Bunavestire” ce cade Joi, numărul proxim al ziarului nostru va apare Sâmbătă în 27 Martie v. —

Personal. Eminenția Sa Înaltpreasfințitul nostru arhiepiscop și metropolit Ioan Mețianu, a plecat ieri în 22 Martie a. c. cu trenul accelerat dela 4 ore 40, la Budapesta, spre a conduce ședințele din Martie ale reprezentanței fundațiunii fericitului Gozsdu. Împreună cu Eminenția Sa a mai plecat și membrul în numita reprezentațiune, Preaonoratul Domn Parteniu Cosma. Se vor reîntorcer probabil în o săptămână.

Daruri pentru biserici: Inima curată și adevăratul simț creștinesc face pe creștinii bisericii noastre, ca la ocașii binevenite să-și aducă aminte de frumusețile noastre instituțiuni, biserică și școală, și din micul lor prisos — încât le permit împregiurările — le ajută. Așa și în momentul de față ne aflăm în plăcută poziție a înregistra frumusețile fapte ale creștinilor D. Teodor din Toplița-română-Ciobotani, care a donat bisericii din Ida-mare un rând de vestimente bisericesci, foarte frumoase, în preț de 150 corone; Luca Judean, Mihail Hodean și Dumitru Buta au donat o cădelniță în valoare de 40 corone, și d-na Domnița Budurlean a renovat potirul cumpărat mai înainte tot de d-sa; toate acestea s'au întâmplat la stăruința diaconului din Toplița-română Ștefan Teglariu.

Pentru biserica din Sebeșul superior a donat credinciosul Vasiliu Todan tot de acolo, un pământ în valoare de 200 corone; iar credincioșii din Porcești Maria Contra, un pământ bisericii de acolo în preț de 120 corone. Vrednicii creștini adevărați, pentru faptele lor marinimose merită totă lauda. Lăudați să fie!

Bôle epidemice. În comitatul Făgărașului grasă de mai multe săptămâni urit bôla epidemică „bubatul negru”, cu deosebire între băieții de școală, și încă în un mod așa de tare, încât în Arpașul-superior s'au vădit siliți a închide școala pe timp nedeterminat.

Cina soldaților. Dela 1 Ianuarie 1897, soldații capătă de două ori pe săptămână, cină caldă, făcută din legume și conserve, mazere, linte, bob măcinat etc.

De la 1 Ianuarie 1899 capătă de 5 ori pe săptămână cină caldă, dar așa că pe lângă acele conserve se socotește încă câte 1 crucer pentru fiecare om adăos la banii prânzului. De la 1 Ianuarie 1900 se va da câte un crucer adăos și la cină.

O minune într'o biserică din Cluj. Vineri s'a întâmplat în biserica Franciscanilor din Cluj un lucru, care are mult aparența unei minuni, și este mult discutat în oraș. Fiind Vinerea patimilor, în biserică era ridicat un catafalce, care reprezenta înmormântarea lui Christos. De-asupra catafalcului era așezat chipul lui Iisus în formă de statuă. Deodată catafalcul luă foc dela o luminare și în curând fu cuprins de flăcări. Publicul grăbi speriat spre ieșire. Într'aceea

câți-va bărbați se aruncară să stingă focul, dar n'a succes în grabă. Catafalcul a ars de tot. Totă lemnăria se prefăcu în cenușă, însă, minune, statueta lui Christos a fost aflată la urmă neatinată de flăcări și de fum!

„Analele Fundațiunii Gozsdu”, tomul IV, fasciculul IV, a apărut pe anul 1898. Ediția fundațiunii; tiparul tipografiei arhidiecezane din Sibiu. Cuprinde protocoalele celor 6 ședințe ordinare ale reprezentanței fundațiunii ținute în Budapesta dela 20—25 Martie 1898, fiind președinte arhiepiscopul și metropolitul Miron Romanul, notar George Bogoevici, iar membri prezenți: Nicolae Popea, Ioan cav. de Pușcariu, Dionisiu Poynar, Avram Berlogia, Parteniu Cosma și George Szerb, — apoi Raportul comitetului fundațiunii, dela 28 Martie 1897 până la 20 Martie 1898, Inventariul, Rațiociniul, Preliminariul pe 1899, — Protocoalele ședințelor dela 28 August până la 1 Septembrie 1898, ținute în Sibiu, și la urmă Votul separat al dlui P. Cosma relativ la punctul V. al actului de fondare pentru înființarea alor 6 locuri fundacionale la școlile de ca-deți.

Môrte. Subscriși cu inimă frântă de durere în numele lor și a numeroșilor consăngeni aduc la cunoștință, că iubita soție, fiică, soră nepotă, cumnată, și verișoră: *Letiția Cupșa* după un morb greu își dete nobilul suflet în mâinile Creatorului, Joi în 30 Martie st. n. a. c. la 7 ore s'era, în al 30-lea an al vieții și al 12-lea an al fericitei sale căsătorii. Rămășițele pămâtesci ale scumpei defuncte s'au înmormântat Duminecă în 2 Aprilie 1899 în cimitirul familiar, din Șieu-Odorheiu. Fie-i țărina ușoră și memoria binecuvântată! Șieu-Odorheiu, la 31 Martie, 1899.

Teodor Cupșa ca soț, Maria Cristea ca mamă, Alesandru Cristea ca frate, Ioan Cupșa ca socru, Grigore Popoviciu, preot gr. or. Nechita și Spiridon Cristea ca unchi, Augustin Cupșa, preot gr. or., Maria Cupșa ca cumnată și cumnată, Dr. Ilie Cristea, secretar arhidiecezan, Alesandru Popoviciu, preot gr. or. Vilhelm și Iosif Gôrg, locotenenți, Teodor Șbârcea, sublocotenent, Teodor Cristea, Elisabeta Ciboc ca veri și verișoră.

„Sinuciderea lui Luther.” Un preot vienez, Deckert, a scos dîile astea de sub tipar o broșură, scrisă cu mult toc și apărîntă de convingere, prin care încercă a dovedi în chip neîndoios, că Luther n'a murit mörte naturală, ci s'a spânzurat în Eisleben la 18 Februar 1546. Versiunea altfel nu e nouă. A mai fost susținută de alții năntea lui Deckert, dar și combătută de cei pe cari îi interesa, ca să nu rămână această faimă asupra întemeetorului confesiunii lor.

Zola. Îndrășnețul romancier, e încă tot în — tufă. I'am dice în exil, dar pentru a pute-a dice asta, ar trebui să fie în străinătate, el însă pare că stă pitulat într'un orașel ori sat, chiar aproape de Paris, și numai rar de tot dă semne de viață.

Dîile astea a scris iar unui amic, literat, din Viena. Spune că crede tare în biruința cauzei pentru care „luptă”, (luptă tăcînd chitic...) și că îndată după aducerea sentinței finale în afacerea Dreyfuss, el va fi în Paris! De unde se deduce că e aproape de Paris undeva. Dar se ține bine, de nu-l știe nimeni. Totuși „luptă”... Acum scrie un nou roman, care însă nu are face nimic cu chestia Dreyfuss.

Înșelător îndrășneț. Un ore-care fu alui Israil s'a pus pe o speculă îndrășneță. El provacă prin foile germane din Pesta, publicul, să între partașii unei mari bănci din Amsterdam, care se va lăfi prin filiale și în Ungaria, pentru că banca lucră cu venite câte 10,000 fl. la an. Banca vinde hârtiile sale de valoare și pe rate. Cine dă 6 fl. lunar, pôte fi partaș întreprinderii!

S'a aflat că o atare întreprindere nici nu există în Amsterdam, ci e vorbă de o încercare ordinară de escrocherie.

Vine mașina! O scenă tragică a avut loc dîilele astea la Pesta. Un precupeț de mere așezat cu șatra aproape de linia ferată, își luase cu sine și copilă de 4 ani și jumătate. De-odată numai o aude strigînd:

— Tată, tată, iaca vine mașina! vine mașina!...

Și într'aceea ea se întorsese cu spatele spre mașină. Până se bage de sémă tatăl-său și până a sărit s'o smulgă din calea trenului, acesta sosise și prindîndu-i un picior, îl tăia îndată, spre cumplita durere a celor ce au văzut. A fost dusă în spital, unde nu e speranță să se mai însănătoșeze.

Plantarea pomilor altoiți, ce era să se țină Dumineca trecută în comuna Tălmăcel, comitetul „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu”, vestește, că din cauze neprevăzute a fost silit să o amâne pe Dumineca viitoare în 9 Aprilie n. c.

— Se vestesc conducătorii școlilor de pomi de prin comunele noastre, că Vineri în 7 April n. se împart gratuit la locuința dlui president D. Comșa, mai multe mii de pădureți, meri, peri, etc. — la orele 11 a. m!

Notiță Literară.

S'a retras!.. Revista literară „Flóre-Albastră” din București anunță în numărul seu ultim, că dl Al. Antemireanu, primul colaborator al foii, s'a retras dela colaborarea mai departe la revista.

„Flóre Albastră” nu spune de ce. Dar noi știm. Acum 2 săptămâni, în numărul 22, acest domn, în lipsa de alte teme, s'a apucat de o muncă absurdă, să dovedescă anume, că în întreaga literatură noastră populară, folcloristă, nu se află nici o schintee de geniu, că colecțiile cari ne-au umplut bibliotecile, sunt făcute de ômeni „lipsiți de orice grăunte de talent”, că aceste colecții înșile (afară de Alexandri, Ispirescu și Creangă), sunt niște „produse deformate”, „îndigeste”!.. și ca corônă „are să dovedescă” că „în totă literatura noastră populară, nu se găsește nici două bucăți de adevărată artă”!..

Am rămas nemiți cetind aceste aberațiuni în o revistă literară căreia îi dădăm orecare atenție, și nu vedeam în articolul lui Antemireanu, decât încercarea de sinucidere literară, a unui scriitor de altfel nu lipsit de talent.

Dar execuția înșai n'a urmat. Să vede că colegii dsale de redacție s'au înfiorat și ei de felul cum dl Antemireanu vrea să se sinucidă ca literat, în mijlocul lor, în casa lor, în fôia lor, și oprindu-l dela asta, omul s'a supărat și — i-a părăsit.

Noi, considerînd că în același articol dl Antemireanu persifla și însuflețirea patriotică națională ce se manifestă în literatură și în adunări, (precum o persiflă și „Ion Reclamă” în articolul „O nouă cursă celebrității.”), — credem că decât să fi urmat cu aceste teme în revistă, mai bine că „s'a retras”...

Atâtă pagubă! Deja prin cât a scris în acel articol, dl. A. ne-a silit pe mulți să-i punem pe viitor mai aspru la carantină scrisese!

Dar să-l vedem acum în — „Epoca”.. Prier.

Avis!

Reuniunea învățătorilor gr. or. români din districtul Sibiului în adunarea generală ținută la 6 Decembrie a. tr. în Sibiu, a decis a abona 33 exemplare din „Fôia Pedagogică” cari apoi să le distribue gratuit învățătorilor lipsiți, dar doritori de a o avea.

Drept aceea învățătorii cari nu sunt în stare să aboneze numita fôie din al său, sunt prin această poștiți a se adresa comitetului central al „Reuniunii învățătorilor gr. or. români din districtul Sibiului” pentru a primi un exemplar gratuit pe anul curent 1899.

Cei cari vor primi fôia sunt obligați, ca numerei să-i păstreze și la finea anului să-i doneze bibliotecii școlare din comună.

Totodată cei cari se vor adresa comitetului central în acest scop, să alăture cererii o adevărită dela comitetul parochial despre starea materială în care se află.

Sibiu, din ședința comitetului central al „Reuniunii învățătorilor gr. or. români din districtul Sibiului” ținută la 12/24 Februarie 1899.

Dr. D. P. Barciamu, president

Candit Popa, secretar

Convocare.

P. T. membrii, precum și alți binevoitori ai societății române de diletanți „Progresul” din Făgăraș, sunt poștiți a participa la adunarea generală, ce se va ținea Du-

minecă, în 16 Aprilie n. a. c. la orele 3 p. m. în localul societății (institutul „Furnica”) din Făgăraș.

Obiectele:

1. Deschiderea ședinței.
2. Inscieriarea de membri noi.
3. Constatarea numărului membrilor îndreptățiți la vot.
4. Raportul comitetului.
5. Rațiociniul societății.
6. Censurarea raportului și a rațiociniului.

7. Curenți.

8. Propuneri diverse.

9. Închiderea ședinței.

Făgăraș 31 Martie 1899.

Dr. Ioan Turcu, președinte.

I. Berescu, secretar.

I. Löser.

Istoria Agriculturii.

Traducțiune autorizată de

Un prietin al plugarilor.

(Urmare)

12. Ioan George Leopold administrator de domenii în Soran și Niederlausitz, un practic care ținu odihna câmpului și pășunilor pe ogore absolut de necesar, el recomanda lucrarea de trei câmpuri, adică ogor, sémănturi de tómnă (grâu etc) și sémănturi de primăvară (porumb etc). Cartea lui apărută în 5 părți la anul 1750 sub titlul „Introducțiune folositoare în agronomie basate pe experiențe sigure”, este rezultatul experiențelor lui în decurs de 30 ani. Această carte a fost menită pentru învățaceii de economie cari erau încredințați lui.

13. Cu el și pe lângă el pe la mijlocul secolului XVIII. au trăit economii experimentali de Ekhart, Hagedorn, Künhold, Sprünger și Lüdgers, a căror scrieri chiar Thaele le recomandă de bune. Deja susținerea că pământul trebuie să odihnescă, să adevărească de falsă, ce recomanda Reichardt mai tare.

Cameralistul Springer susține, că nu este de lipsa să odihnescă pământul (1767) dacă se gunoiesce de timpuriu.

14. Otto de Münchhausen (1716—1774) născut la Schwöbber lângă Hammeln, a fost funcționar în Stejerling, apoi judecător de ocol în Harburg, el eda o carte sub numirea „Capul familiei”, care carte era de tot interesantă și se cetea cu drag de practici. Ocupațiunea lui de predilecțiune era grădinaritul și în special pomăritul.

15. Carol de Linné (1707—1778) unul dintre naturaliștii cei mai renumiți din toate timpurile, născut la Rashult în 23 Maiu 1707, tinereța și-a petrecut-o mai mult în lipse și neajunsuri. La școală unde a mers de 10 ani, mai tot timpul l'a sacrificat pentru istoria naturală, așa în cât din celelalte studii a dat înapoi, și abia putu să meargă la universitate la anul 1727, spre a studia medicina. În Upsala îl numi Rudbek profesorul de botanică, de inspector al grădinei botanice și de demonstrator adică învățător. Meritul principal al lui Liune constă în aceea, că el a dat fiecărei plante două numiri consecutive, soiu și gen.

16. Ioan Beckmann (1739—1811) cameralistul cel mai mare al Germaniei din secolul XVIII, s'a născut în orașelul din Hannovera Hoya la 4 Iunie 1739 și a murit ca consilier de curte și profesor de economie în Göttingen la anul 1811. El a fost un discipul al lui Linne. Reformele lui se estind în toate părțile agronomiei, el prescurtează calendarul agronomic despărțesce de agronomie medicina de casă, veterinaria și arhitectura. Beckmann a făcut cea dintăiu grădină de agricultură la universitatea din Göttingen.

17. Cameralistii s'au nisuit cu toate puterile, ca să delăture toate pedecile cari erau puse înaintea agronomiei. Unul dintre cei mai renumiți între ei este Justi. Ca pedeci principale ale unei economii de Dóme-ajută, ne amintesc:

- a) Casele adunate la un loc în sat, și nu împrăsciate pe câmp.
- b) Parcelarea pământurilor.
- c) Pășcutul de vite în comun.
- d) Proprietățile cele preste măsură mari ale boerilor.
- e) Feudalismul.
- f) Clăcile, și altele de felul acesta.

(Va urma.)

Kranke! Sicherste Hilfe!

Wer schnell gesund werden will, darf keine Medizin mehr nehmen, sondern muß das Naturheilverfahren anwenden, dies ist die einzige richtige Krankenbehandlung. Das neue Naturheilverfahren. Preisgekröntes Gesundheitsbuch. Tausende Kranke verdanken demselben ihre Biedererholung. Gibt für jede Krankheit genaue Kurvorschrift, lehrt auch **Acupunktur**, Massage, Selbstgymnastik, Krankenost und Schutz gegen Krankheiten etc. In wenig Tagen von 600 000 Familien gekauft, bester Beweis für dessen Vorzüglichkeit. 2000 Seiten, 700 Abbildungen. Preis gebunden M. 12.50 oder fl. 7.50. Zu beziehen durch alle Buchhandlungen und **F. G. Bilz Verlag, Leipzig**. **Bilz' Naturheilkunst (Schloß Köhnitz) Dresden-Radebeul** behandelt jährlich Hunderte von Patienten aller Art mit bestem Erfolg. 8 approbierte Ärzte. Platz für 150 Kurgäste. Prospekt frei durch die Direction.

[46] 6—6

Cel mai eficace MIJLOC DE CASĂ, pentru a regula mistuirea, pentru a produce o circulațiune regulată a sângelui, pentru a depărta părțile stricate și defectuase ale sângelui (condițiunile esențiale pentru susținerea sănătății) precum și pentru delăturarea repede și sigură a bôlelor de stomach d. e. lipsa de apetit, rigăitul, vânturi, grătă, dureri de stomach și fole, sgărci de stomach, îngreunarea stomachului cu bucate, flegmă, congestiuni de sânge, hemoroide, bôle femeiești, bôle de intestine este de 40 ani probat

BALSAMUL DE VIAȚĂ al Dr. ROSA.

din farmacia lui B. FRAGNER în Praga 203-III.

Acesta favorisează întreg actul mistuirii, produce un sânge sănătos și curat și este un remediu de casa popular probat, sigur și estins.

1 sticlă 50 cr., 1 sticlă dublă 1 fl.
Prin poștă 20 cr. mai mult.

Pentru mântuirea de ori-ce aprinderi, răni și umflături, se folosește cu succes sigur la inflamare, oprirea laptelui și întârzierea peptului (țitelor) femeesci, la întârziere, la abscese, noduri, purioie (Eiterpusteln) carbuncule, la răni și sugei la degete, la întârzi-turi, umflături, uime etc. de 50 ani probată

Alifia de casă de Praga

Vindecarea se face fără dureri prin infuența alinătoare a alifiei. [50] 24—30

In doze à 25 și 35 cruceri.
Pe poștă plus 6 cr.

Atențiune! Fiecare se ceară numai preparate originale din farmacia lui B. Fragner în Praga și se observe, ca toate părțile învelitoare balsamului Dr. Rosa să fie protejute cu alăturata marcă rotundă de scutire, asemenea toate părțile învelitoare alifiei de casă de Praga poartă marca de scutire în trei unghiuri alăturată!

Ori-cine imi anunță o falsificare primesce o remunerațiune!

Mii de scrisori de recunoștință stau la dispoziție spre vedere.

Depozite în farmaciile **I. Török**, Budapesta. **A. Egger**, Budapesta, apoi în Sibiiu la **E. Rumler**, **K. Müller** și **K. M. Herzberg**.

Depozitul principal **B. FRAGNER**, farmacie „la vulturul negru” în Praga, colțul stradei Spornier Nr. 203.

ESPEDITION CU INTORCEREA POSTEI

Recomandăm tuturor broșura apărută tocmai acum:

Obolul sêracului la monumentul Marelui ANDREIU.

Cântări ocazionale dedicate Metropolitului

Șaguna,

colectate și arangiate de

MARIA CUNȚANU.

Prețul 10 cr.

Venitul curat se va adaoge la colecta pentru monument.

Se poate procura dela

**Tipografia și librăria archid.
Sibiiu.**

Cărți cu prețuri reduse!

Adunarea cuvântărilor comisarilor școlari din 1863 și 1864 . . .	fl.	—	10
Adunarea rapórtelor dela directorii distr. de școlă în 1865 . . .	„	—	15
Anthorismos de A. baron de Șaguna . . . dela fl.	—	50	„
Causa rom. la 1872, edată de comitetul conf. naț.	„	—	15
Comentariu la patenta din 1854 de I. cav. de Pușcariu, 2 tomuri	dela fl.	2.—	„
Polemia (Critica) contra Heliade de A. bar. de Șaguna . . .	„	—	50
Cunoscințe folositoare la căsătorii	„	—	20
„ practice despre grădini și cultivarea lor	„	—	15
de Dr. P. Vasici	„	—	25
Disertațiune de G. Bellissimus	„	—	08
Ex. Sa Arhiepiscopul și Metr. A. bar. de Șaguna de N. Popea .	„	—	10
Ein juridisch-politisches Charakterbild von einem Unbefangenen .	„	—	10
sau aceeași în limba maghiară	„	—	10
Geschichte der gr.-or. Kirche in Ost. Ungarn de Șaguna dela fl.	1.—	„	50
Invetătorul și poporul	„	—	20
Istoria bis. pol. naț. de Tincu Velea	„	1.—	40
Liturgia Sf. Ioan pe note	„	2.50	1.—
Macroviotica sau măestria de a lungi viața de P. Vasiciu, după Hufeland, 2 tom.	„	1.15	„
Memorial din 1860	„	—	05
Orele libere de I. c. de P.	„	—	05
Predigten de A. bar. de Șaguna.	„	—	10
Sunete și rêsunete de Z. Boiu	dela fl.	—	60
Adaus la promemoria, germ.	„	—	05
Teologia pastorală de A. Șaguna	dela fl.	1.—	50
Testamentul nou	„	1.—	50

De vânzare în

Librăria Tipografiei archidieceșane, Sibiiu.

„Colecțiunea Șaraga“.

Din „Colecțiunea Șaraga“ à 1 leu = 50 cr. volumul au apărut:

Nr.		Nr.	
1. Elena Sevastos: Povești.		30. V. Conta: Teoria fatalismului.	
2. N. A. Bogdan: Povești și anecdote.		31. 37. V. Conta: Teoria undulațiunii vol. III.	
3. Mihail Canianu: Poesii populare (Doine).		32. 40. D. Bolintineanu: Poesii vol. I. II.	
4. N. Gane: Poesii.		33. D. Petrino: Poeme.	
5. 6. Log. Cost. Konaki: Poesii vol. I. II.		34. 35. Cavalier C. Stamati: Musa românească vol. I. II.	
7. Mihail Eminescu: Poesii complete.		36. Ed. Gruber: Stil și gândire.	
8. Sofia Nădejde: Nuvele.		38. M. Eminescu: Diverse.	
9. A. Vlahuță: Nuvele.		39. Carol Scrob: De-ale inimii vol. I.	
10. Henriete și M. Eminescu: Scrisori.		41. Const. Negruzzi: Păcatele tinerețelor v. I.	
11. 12. Ar. Densușianu: Cercetări literare vol. I. II.		42. D. Bolintineanu: Proză vol. I.	
13. N. Gane: Domnița Ruxandra.		43. A. Donici: Fabule.	
14. N. Beldiceanu: Poesii.		44. V. Conta: Bazele Metafizice.	
15. Elena Sevastos: Anecdote populare.		45. 56. A. D. Xenopol: Istoria Românilor.	
16. 17. A. Steuerman: Antologie, Crestomatie.		57. Ionescu Raicu-Rion: Scrieri literare v. I.	
18. 22. N. Iorga: Schițe din literat. română.		58. Fabuliști Români: Fabule.	
19. N. A. Bogdan: Și noi și vechi.		59. Traian Demetrescu: Aquarele (poesii).	
20. 21. I. L. Caragiale: Teatru vol. I. II.		60. A. Steuerman: Sărăcie (poesii).	
23. Matilda Cugler-Poni: Poesii.		61. A. Steuerman: O toamnă la Paris (scri-sori și versuri).	
24. 25. Grigore N. Lazu: 451 poesii—tradu-ceri și imitațiuni vol. I. II.		62. N. A. Bogdan: 15 Comedii.	
26. Carmen Sylva: Poveștile Peșelui.		63. Al. Philippide: Starea socială.	
27. V. Conta: Încercări de metafizică.		64. I. L. Caragiale: Schițe, trad. și originale.	
28. Mihail Eminescu: Nuvele.		65. H. G. Lecca: Prima (versuri).	
29. Victor Onișor: Doine și strigături din Ardeal vol. I.			

Se pot procura dela Librăria Tipografiei archidieceșane Sibiiu.

In **Librăria Tipografiei Archidieceșane, Sibiiu** se află spre vânzare **diferite icône după cultul oriental** precum:

Mărimea:	99/50 cm.		47/68 cm.		89/50 cm.		55/68 cm.		58/79 cm.		63/100 cm.	
	simplu		fin		simplu		fin		simplu		fin	
Sf. Nicolae	fl.	cr.	fl.	cr.	fl.	cr.	fl.	cr.	fl.	cr.	fl.	cr.
Sf. George, călare	5	—	6	—	10	50	6	50	16	—	10	25
Sf. Dumitru	6	—	6	60	11	50	7	50	18	—	11	50
Botezul Domnului	5	—	6	—	10	50	6	50	16	—	10	25
Sf. Treime	6	—	6	60	11	25	7	50	18	—	11	50
Maica Domnului	6	50	7	—	12	—	7	50	18	50	11	50
Ilie în carul de foc	6	—	6	60	11	50	7	50	18	—	11	50
Născerea Domnului	6	—	6	60	11	50	7	50	18	—	11	50
Adormirea Maicii Domnului	6	—	6	60	11	50	7	50	18	—	11	50
Învierea lui Christos	6	—	6	60	11	50	7	50	18	—	11	50
Bunavestire	6	—	6	60	11	50	7	50	18	—	11	50
Ion în pustie	6	—	6	60	11	50	7	50	18	—	11	50
Mormântul Domnului	6	—	6	60	11	50	7	50	18	—	11	50
Fuga la Egipt	6	—	6	60	11	50	7	50	18	—	11	50